

men at der var en større Kreds, som efter min faste Overbeviisning vilde have sluttet sig sammen med mig og vilde have anmodet om Tilslutning til at danne en Frimenighed med en egen Præst, dersom vi dengang havde haft en saadan Lov. Senere er der ogsaa fremkommet Forslag i samme Retning, og de ere fremkomne, før Nazarethmenigheden blev dannet; i 1863, i Rigsdagens 15de Samling, blev der i Folkethinget indbragt Forslag til Lov om en fri præstelig Virksomhed indenfor Folkekirken Grændser, og dersom ikke de uhyggelige Begivenheder vare indtrufne i 1864, var det det følgende Aar her blevet indbragt i en forandret Skikkelse, omtrent i den samme Skikkelse, hvori det senere blev indbragt i 1865. Jeg havde selv conciperet et Udkast og holdt det kun tilbage paa Grund af de uhyggelige politiske Forhold, hvorunder vi levede. Det er derfor meget uegentligt, at man har sagt og bestandig bliver ved at sige, at denne Lov er en Leilighedslov. Jeg vilde ønske, mine Herrer, at De vilde erindre, hvad der i denne Henseende blev sagt forleden Dag ved Behandlingen af en anden Lov; det var Lovforslaget om et Tillæg til Eftertryksloven, som blev indbragt af det ærede 2det Medlem for 1ste Kreds (Krieger) tilligemed nogle andre Medlemmer. Da sagde det nævnte ærede Medlem, at der var en bestemt Anledning til Lovforslagets Indbringelse, men at det vilde være kommet, selv om ikke denne Anledning havde været, om end maaskee ikke paa dette Tidspunkt; denne Anledning havde ganske vist bestemt Tiden, men derfor maatte Loven ikke kaldes en Leilighedslov. Nu skal jeg ogsaa gjerne indrømme, at det var muligt, at vi, som i 1865 indbragte Forslaget om Frimenighedsloven, ikke dengang havde indbragt dette, dersom ikke Pastor Virke-dal var bleven afflediget, og Menigheden var vedbleven at slutte sig til ham; men jeg maa fastholde, at Loven dog alligevel vilde være bleven indbragt, om det end var skeet noget senere. Af det, jeg har sagt, vil det fremgaae, at det er og maa være min Overbeviisning, at der er Trang til en saadan Lov, siden jeg selv har følt Sagnet deraf, og jeg troer, at naar De, mine Herrer, som mene, at der ikke er

Trang til den, vilde gaae ud i Landet til de Steder, hvor der er religiøs Bevægelse og vilde blande dem mellem Befolkningen, saa vilde De let see, at der virkelig er nogen Grund til, at dette Lovforslag er fremkommet. Hvorledes skulde det være muligt, at der paa de store Forsamlinger, som trindt om i Landet ere blevne afholdte af Lægfolk, kunde have været den Tilslutning, som der har været til et Forslag som dette, naar der virkelig ikke havde været nogen Trang til at faae en saadan Lov? Hvorledes skulde det være muligt, at Hundreder af Mennesker samle sig paa et enkelt Sted, kjøre mange Mil dertil og sidde og høre paa Forhandlingerne i flere Timer, dersom de ikke havde Interesse for Sagen, og ikke alene havde Interesse for den, men ogsaa søgte, at der maatte være en Trang, en Trang, der maaskee snart kunde berøre dem selv? Det er derfor min faste Overbeviisning, at der er Trang tilstede, og denne vil efterhaanden komme frem. Det er maaskee heller ikke umuligt at paavise enkelte Steder, hvor der er fremkommet Noget, som tyder paa, at, naar Forholdet ikke der paa en sjelden Maade var bleven ordnet, saa havde man der følt Trang til en saadan Lov; jeg skal nævne et Exempel derpaa. I Kirkehjelplinge Sogn i Holbæk Amt var der en personel Capellan, som en heel Deel af Menigheden havde sluttet sig hjerteligt til. Da Sognepræsten tog sin Afsted, flyttede han deraf og fik en anden Ansættelse som personel Capellan. En kort Tid efter døde den Præst, hos hvem han var ansat, og Kirkehjelplinge Sogn havde imidlertid faaet en ny Præst. En heel Deel Medlemmer af denne sidstnævnte Menighed gik nu til deres nye Præst og anmodede ham om, at han vilde tage den forrige Capellan som personel Capellan, og de tilbode at bidrage til hans Lønning med 600 Rd. Uagtet nu Sognepræsten ikke trængte til en Capellan, saa gik han dog ind derpaa, og paa den Maade blev Forholdet ordnet, saaledes at der nu er 2 Menigheder i dette Sogn, en, som slutter sig til Sognepræsten, og en, som slutter sig til Capellanen. Forholdet blev ordnet; men, mine Herrer, hvor mange Sognepræster vilde være gaaede ind paa en saadan Ordning? Thi ganske afsæet fra det pe-